

AVA

SZERKESZTŐSÉG: VIII., CONTI-UTCA 4.
(Telefon: József 3-29 és József 3-30.)

KIADÓHIVATAL: VIII., CONTI-UTCA 4. SZ.
(Telefon: József 3-31 és József 3-32.)

Jön a lakásuzsora.

Junius hó 2-án irtunk arról, hogy „a háziurak erős offenzívára készülnek a lakók ellen”. Föl akarják borítani azt a házbérrendeletet, amely megfékezte a lakásuzsorát és nem szolgáltatva ki a lakókat a háziurak tetszésének. A háziurak azzal érvelnek, hogy a háborus drágaság őket is sújtja, hogy az életszükségletek árának emelkedése miatt az ő jövedelmük is megcsappant, tehát *a már megadott 10 százalékon* fölül is emelni kell a házbéreket, a kormánynak kötelessége a háziurak érdekeit is védelmezni.

Megírtuk, hogy a háziurak érvelése teljesen tarthatatlan. Igaz, hogy a házbérrendelet az egyetlen jól bevált szociális intézkedés, de azért a háziurak *nem fizetnek rá a háborus üzletre*, mert a 10 százalékos emelés bőven elég arra, hogy a nagyobb kiadásokat fődözzék, de ezenfölül a házak ára olyan magasra emelkedett, az ingatlanok ára olyan módon nő, hogy a háziurak *bő kárpótlást találnak az elmaradt házbérekért*.

Ugy látszik azonban, a Wekerle-kormány csak a vagyonos osztály érdekeit tudja képviselni, mert állítólag már készül az új házbérrendelet, amely számol a háziurak kívánságai-val és óriási összegekkel akarja megadóztatni a főváros lakosságát, azokat a szerencsétlen munkásokat és tisztviselőket, akik az élelmszeruzsora miatt alig tudják a legszükségesebb táplálékot megvásárolni. És magától értetődő, hogy az ugynevezett „szociális kormány” nemcsak a gazdagokat akarja megadóztatni, hanem rászabadítja a háziurakat *a szegényebb osztályokra* is s ezzel elősegíti, hogy *a hiányos táplálkozás és a rossz lakás miatt még többen pusztuljanak el, mint eddig*.

Az érvényben lévő lakbérrendelet 1500 koronában szabja meg azt a határt, ameddig a lakbéreket nem lehet emelni. A kormány ezt a bérhatárt 1500 koronáról 1000, sőt esetleg 800 koronára akarja leszállítani azzal a megokolással, *„hogy a kereső munkásosztály, amely 800—1500 koronás lakásokban lakik, nem szorul védelemre”*. Ebben a kategóriában 10 százalékos lenne a béremelés. 1500 koronától 2500 koronáig 20 százalékkal emelhetnék a háztulajdonosok a házbért, azonfölül a lakások ára szabad egyezkedés tárgya volna és abban az esetben, ha a felek nem tudnának megegyezni, a lakáshivatal állapítaná meg a követelhető legmagasabb lakbért.

Elsősorban arra kell rámutatnunk, hogy a kormány még a házbérrendelet alkotásánál is kimutatja a munkásgyűlöletét. Arról beszélnek, hogy a magaskeresetű munkás nem szorul védelemre, holott a munkások átlagosan alig 100—120 százalékkal tudták a munkabéreket fölemelni, míg ezzel szemben minden életszükséglet ára 5—600 százalékkal emelkedett. A kormány, úgy látszik, nem tudja, hogy az ugynevezett magas munkabér nem ér semmit, ha azon negyedrészt sem lehet megvásárolni azoknak az áruknak, *amelyeket a háboru előtt az alacsonyabb munkabérért a munkás megvehetett*.

A kisebb lakások házbérét 10 százalékkal, 1500 koronától 2500 koronáig pedig 20 százalékkal akarják emeltetni. E kitünő rendelkezés esetleg odavezethet, hogy a nagyobb lakások házbérét sokkal kisebb arányban emelik, mint

a kis lakásokét, mert a nagyobb lakások tulajdonosai a lakáshivatalhoz fordulhatnak védelemért és így esetleg megmenekülnek az uszorrától. A kormány, ugy látszik, elfelejti, hogy a kisebb lakásokban, amelyeknek árárt 10-20 százalékkal akarja emeltetni, számos olyan család lakik, amely sokkal jobban szorult védelemre, mint a háziurak. A háborús zavarok az éxisztenciák tízezreit tették tönkre, de a kormány még sohasem nyilatkozott arról, hogy hajlandó megfizetni azoknak a kárát, akik a mozgósítás miatt jutottak koldusbotra. A rokkantak, az özvegyek és az árvák alamizsenát kapnak, holott sokkal többet áldoztak, mint a háziurak és a kormány, amely most rendez újból a háború áldozatainak segélyügyét, nem nyújt a részükre a jövőben sem annyit, hogy rendesen megélhessenek.

Joggal kérdezhetjük mindezek után, miért kell a háziuraknak szabad szabadon engedélyezni, miért kell azokat megvédelmezni, akik nem szorultak a kormány segítségére? A legtöbb áldozatot hozó katonák, az özvegyek, az árvák és a nyomorgó munkások nevében tiltakozunk az ellen, hogy a kormány a mások esetéből nemzeti ajándékot adjon a háziuraknak!